



Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Ediltrvdis Reginae & virginis, ex ea quæ est per venerabil. Bedam
Histor. Ecclesiast. gentis Anglorum Lib. 4. cap. 19. & 20. Floruit circa
annum Domini 680.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

VITA S. EDILTRVDIS REGINAE

C. Baron in
not. marty.
Roma.

*& virginis, ex ea qua est per venerabil. Bedam
Hisor. Ecclesiast. gentis Anglorum Lib. 4 cap. 19.
& 20. Floruit circa annum Domini 680.*

31. Iunij.

Ediltrudis
in coniugio
permanet
virgo.

Ediltrudis Annæ regis Orientalium An-
glorum filia, moribus & vitæ integritate
sanè admirabilis, primò principi cuidam
viro Australium Giruorum, nomine Tonbarr,
vinculo matrimonij sociata fuit; quo breui post
tempore è viuis sublato, regi Egfrido sanctissi-
mè copulata fuit. Cuius consortio cum annis ad-
modum duodecim vteretur, perpetua tamen
mansit virginittatis integritate gloriosa: ac tan-
dem magna ipsius regis voluntate regali diade-
mate còtempo, in monasterio Ebbæ Abbatisa,
vni regi Christo se consecrauit.

Fit Abbatif-
sa.

Post annum verò fuit & ipsa in regione Elge
virginum monasterio præfecta, quas sanè san-
ctissimis vitæ cælestis exemplis & monitis, ad
omnem sanctitatem informauit, vnaque tecum
plurimas ad portum salutis æternæ sceleriter
perduxit. Vixit etenim in magna vitæ austerita-
te, linearum vestium vsu penitus sibi interdicto
diuinarum verò rerum meditationi ità dedita
fuit, vt à tempore matutinæ synaxeos ad ortum
vsque diei incredibili spiritus feruore precibus
& lachrymis intenta perseueraret. Nunquam
autem vel certò rarò admodum, idque non nisi
corporis infirmitate vrgente, bina refectio-
ne in die vsa est. Multo verè ante quam è corpo-
rà migraret, clarissima mente cognouit quo ge-
nere mortis, nimirum pestilenti còtagione mo-
ritura, multas virgines tecum è suo monasterio
de mudo raperet & in cælestè regionè referret.
Post.

Perpetua ab-
sinentia es-
ius.

Postquam verò annis septem illud sacrarum virginum collegium rexisset, vita sanctissimè perfuncta, in ligneo locello sepulta est. Successerat autem ei in Abbatissa ministerio Sexburga soror eius Canconberti regis Cantuariorum quondam coniunx; quæ post undecim annorum decursum, quo corpus eius tumulo illatum fuerat, voluit ossa eius celebriori loco sepulturae honorare. Cumque aperto tumulo, sacrum sanctissimæ virginis corpus in lucem prolatum esset, ita incorruptum apparuit, ac si eodem plane die vitali spiritu destitutum esset. Neque corpus modò, sed ipsa quoque lintamina quibus involutum erat, ita ab omni putredine & corruptione aliena inuenta sunt, vt ipso die viderentur castis eius membris esse circumdata.

Post multos
annos, cor-
pus defun-
ctæ incor-
ruptum.

Porrò quod maiorem admirationem habet, quodque sanctitatis eius opinionem maxime auget, eorundem indumentorum tactu dæmonia ab obsessis corporibus fugata sunt, & varij corporis languores pulsati; prorsus, vt multi certatim ad loculum eius confluerent, optata sanitatis remedia reportantes.

Miracula ad
vestes & lo-
culum eius.

DE NATIVITATE S. IOHANNIS PA-
pistæ, ex R.P. Ludouici Granatensis concioni-
bus.

Cum Ecclesia in festis Sanctorum non dies quibus in hanc vitam ingressi sunt, sed quibus in altera demigrarunt, solenni ritu honorare solita sit, eorum natales eorum appellare, inquisitione dignum esse videtur, cur Ecclesia maiori solennitate diem hunc celebret, quo

24. Iunij

Cur Eccle-
sia nativita-
tem s. Iohã-
nis celebret,
& aliorum sã-
ctorum non ita.